

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantium Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt IV. Miracula facta dum eleuatur S. Liborii corpus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

CAPVT IV.

Miracula facta dum eleuatur S. LIBORII corpus.

332
7
11
S. Aldricus
Ep. Cenom.
addicit cor-
pus S. Libo-
rii:
a
b
7
 II. Igitur anno Dominicæ Incarnationis
 octingentesimo trigesimo sexto, Indi-
 ctione xiiij. cum præfatus Ludouicus tertium
 & vigesimum ^a in imperio annum ageret,
 Legati Paderbornenses, de Saxoniâ profecti,
 ad urbem Cenomanicam ^b quinto Kalenda-
 rum Maiarum die venêre: insinuantelque
 Episcopo causam, pro quâ missi fuerant, be-
 nignè ab eo suscepti, Dei nutu, vt credimus,
 sine morâ petita impetrauerunt. Sequenti
 namque die cõuocans omnem Clerum, præ-
 sente suo quoque Coëpiscopo, David nomi-
 ne, tractare cum eis diligenter cœpit, qualiter
 Missorum, de tam longinquâ regione venien-
 tium, religiosi precibus decenter in hoc pos-
 set annuere, vt Sancti alicuius integros, vt pe-
 tebant, artus accipere mererentur. Erat ibi-
 dem sanctorum corporum magna copia: in-
 ter quæ S. Liborij quondam Præsulis eiusdem
 urbis præcipuè glorificatum miraculis habe-
 batur insigne. Quod cum Episcopus præfatis
 nuntijs dare disponderet, reniti primò cœpêre
 plurimi, dicentes se illis pignoribus pretiosius
 nihil habere.

12. Tandem vix omnium impetrato con-
 sensu,

sensu, assumptis secum Sacerdotibus & cuiuscumque gradus Clericis, sacri ministerij vestibus ornatis, Missos quoque, qui sanctos artibus accepturi erant, adesse præcipiens, processit ex vrbe ad ecclesiam, in quâ sacratissimum B. Liborij corpus digno cum honore conditum habebatur. Erat autem eadem ecclesia iuxta ciuitatem posita, & in honore *c* duodecim Apostolorum dedicata, quam primus eiusdem Sedis Præsul, nomine *d* Iulianus, condidisse fertur. Ad hanc itaque memoratus Episcopus, denuntiato prius *f* ieiunio, cum sacro illo comitatu humiliter ac deuotè, vt ad tale opus decebat, perrexit, vicissim psalmos, litanias, hymnosque decantans, In quam cum ipse & plures secum, sacros artus de Mausoleis leuaturi, conuenissent, (mirum dictu) sensere cuncti inæstimabilis odoris suauitate totam domum repente completam. Qui dissimilis odorem omnibus, quæ in terris vel naturâ vel arte fiunt, clarum cælestis cuiusdam præsentia dedit indicium. Ita enim omnium, qui aderant, mentes magis quam corpora ineffabili iucunditate immutauerat, vt velut in ecstasi positi, & aliarum rerum obliti, tantùm ibi manendi delectatione tenerentur. Nec dubium, quin ipse tunc fuerit in medio multorum fidelium, in suo nomine congregatorum, qui paucis quondam discipulis tantam suæ visionis dulcedinem præbuit, vt primus eorum diceret: Dominus, bonum est Matth.

ieiunij ad ecclesiam conueniente

c *71. ci.*

71

d

f

71

71. ci.

71

71

71

suauis odor diuinitus aspirat.

71

71

pos hîc esse. Nec erat incongruum, vt eorum
 meritis odoris fragrantia testimonium daret,
 cum quibus Apostolus dicit: (Christi enim
 bonus odor sumus Deo. Erant autem in eo-
 dem loco aliorum quoque membra Sancto-
 rum, in sarcophagis honestè reconditorum,
 maximè Episcoporum ciuitatis illius. Ex qui-
 bus tunc simul, cùm B. Liborij membra de
 tumbâ leuata, in feretro locanda compone-
 bantur, prædictus odor numquam defuit;
 quò minùs dubitaretur illi operi ministerium
 præbuisse, quo cœpto, inchoauit; quo finito,
 non diutius mansit.

13. Dum hæc in templo agerentur, foris
 quoque aliud signum eadem contigit horâ.
 Nam mulier quædam ab annis plurimis cæ-
 ca, in conspectu populi, qui satis frequens pro
 foribus stabat, interuentu ipsius, cuius corpus
 interiùs ad efferendum parabatur, lumen re-
 cepit. Et quoniam eius tam prioris ærumnæ,
 quàm nouæ sanitatis omnes ferè, qui aderant,
 testes erant, adeò multitudinis animos res
 gesta commouit, vt omnes simul in laudem
 Dei, elatâ in excelsum voce, prorumperent,
 Quod audientes qui cum Episcopo erant in-
 tra clausas oratorij ianuas, statimque mira-
 culo quolibet populum in tantæ gratulatio-
 nis clamorem excitatum intelligentes, & ipsi
 pro viribus Diuinæ pietati gratias agere, ac
 præ gaudio flere cœperunt. Cumque suas
 vtriusque voces, qui intus & foris erant, re-
 cogn-

2. Cor. 2. 15.
 dum S. Li-
 borij reli-
 quia ele-
 uantur,

F. corpore...

cæca visum
 recipit,

omnibus
 Deum lau-
 dantibus:

cognoscerent; vno omnes affectu mirabiliter inspirati, in tantum erupere planctum, vt vix quisquam continere lacrymas posset. Sed Episcopus videns cantum Diuinæ laudis fletu exigente intermissum, cœpit rursus antiphonas & psalmos Sanctorum gloriæ congruos cum Clero psallere: atque ita confusæ multitudinis clamorem compescuit.

14. In ipso verò momento, priusquàm illud sacratissimum corpus de ecclesiâ, in quâ sumptum est, efferretur, etiam tertio signo eius declarata sunt merita. Denique vir quidam horribiliter longo tempore vexatus à dæmonio, & multis iam famâ tantæ miseriæ factus notissimus, quippe qui per multas ecclesias & monasteria ductus, nusquam suæ remedium calamitatis accepit; tandem cum matre propriâ veniens ad ecclesiam, in quâ sacer ille thesaurus adhuc inter Sacerdotum manus habebatur, confestim ita purgatus est, vt ne signum quidem vltra talis pertulerit passionis.

15. Tum verò Antistes, nequam nuntijs memoratis moram faceret, eodem die venerandum illud corpus cum omni reuerentiâ suis & Sacerdotum manibus deportari fecit in urbem, ad principalem suæ Sedis ecclesiam, vt hoc ibi coram populo his, qui accepturi erant, honorificè commendaret. Comitabantur verò, nec vsquam deerant, velut præsentis Dei virtutis, Sanctum suum mirifican-

energume-
nus libera-
tur:

defertur
corpus S. Li-
borij ad ba-
silicam Ca-
thedralem:

tis, indicia. Nam ubi primùm ecclesiæ, quam diximus, illatum est, ingressus pariter quidam claudus utroque pede, & multis in hac debilitate detentus annis, mox ut caput ad orandum inclinavit, recepit integram sanitatem.

77 claudogres-
sus restitu-
tur,

mutoloque-
ba,

16. Transacto deinde paruo diei spatio, mutus quidam, diuturno inutilis linguæ damnatus silentio, subito sibi vocis organa sentiens restaurata, omnipotentis Dei misericordiam, eiusque Confessoris & Pontificis Liborij patrociniū, plano coram omnibus sermone laudabat.

converso
subita inte-
gritas,

17. Sed cum ita coruscantibus supernæ gratiæ beneficijs celeberrimus ageretur dies, postremò maiori quoque miraculo nouum fidelibus gaudium, noua data est materia gratulandi. Licet enim omnia Deo sint æquè facilia, magis tamen solemus mirari, cum dantur noua & nunquam habita, quam cum amissa restaurantur. Hic eadem rursus fiunt, quæ naturali ordine prius facta fuerant: ibi mira Dei virtus tribuit, quod natura negauit. Vir quidam ab ortu natiuitatis in tantum à genibus deorsum debilitatus, ut tibiæ cum pedibus arefactæ, graciles & contortæ, omnem ambulandi usum penitus denegarent, in prædictâ ecclesiâ antè veneranda S. Liborij pignora deportatus est: atque illicò viuaci vigore neruis venisque infuso, & dissolutis antè compagibus solidatis, recto gressu cœpit incedere.

11-

77

cedere. Quo cognito, fit ingens admirantis
 atque gratulantis populi circa eum concur-
 sus. Certatim omnibus videre cupientibus,
 quod paullò antè numquàm se visuros arbi-
 trabantur. Neque enim velut infirmis aut ti-
 tubantibus vestigijs gradiebatur, sed coram
 omnibus, qui eum numquàm antea sanis ter-
 ram plantis tetigisse nouerant, celeri motu
 currens & exiliens, Christo Domino eiusque
 sancto Confessori gratias referebat. Agebat
 hoc nimirum ipse per successorem Apostolo-
 rum, qui per ipsos quondam Apostolos eo-
 dem modo claudum à natiuitate, simili gra-
 tià sanari concessit. Act. 3. 8.

18. His ita gestis, cum inclinata iam die
 Dominicæ noctis appropinquaret exordium,
 præcepit Episcopus Clerum omnem ad vigi-
 liarum solemniam maturius conuenire, ut his
 statim peractis, primo diluculo præfatis nun-
 tijs optatum munus accipientibus, redeundi
 ad patriam opportunitas optata daretur.
 Conuenit autem pariter laicorum grandis
 numerus, quos ostensa prioris die miracula ad
 quærenda sanctorum pignorum patrocinia
 ingenti delectatione inuitauerant. Cumque
 propè finito matutinæ laudis officio, auroræ
 ortus illucesceret, lux lucis & fons luminis
 illuminauit ciuem vrbs eiusdem, qui cæcus
 genitus, usque in diem illum coæuam sibi eam
 miseriam tolerabat. Sed qui in Euangelio le-
 gitur per semetipsum hominem à pœnâ si-

cæco nato
visus

Ioan. 9. 1.

mili liberasse, hunc quoque per electum membrum suum à tenebris diuturnæ noctis eripiens, ignotam priùs lucem videre concessit.

energumeno
libertas:

19. Eadem horâ eodemque in loco, id est, in ecclesiâ coram Clero diuina carmina concinente, multisque alijs fidelibus aspicientibus, arreptus quidam à dæmonio, vexari miserimè cœpit. Diu namque ab eo torqueri antè solebat: sed tum interuentu eiusdem Confessoris, expulso hoste nequissimo, sospitatem mentis recepit, nec deinde vllum in se larualis phantasmatis sensit horrorem.

a Ostendimus superiùs rectè inuicem congruere characteres chronologicos hîc expressos; annumque Christi 836. fuisse Ludouici Pij 23. à morte Caroli patris, & 24. ex quo imperiali eum diademate, ut in Vitâ eius dicitur, coronauerat pater, medio ferè ante mortem suam anno.

b Ita MSS. Corsendonc. & Bodec. editi habebant quarto, perperam, ut suprâ ostendimus.

c Vita 1. ac 3. solum habet, Beatissimorum Petri ac Pauli Apostolorum. Vita 2. in Ecclesiâ Apostolorum, & congruit breuior Translationis historia, quam mox dabimus.

d De S. Iuliano suprâ egimus, & plenius 27. Ianuarij.

e Ea primùm S. Mariæ dedicata, postea S. Iuliano, cum sub idem ferè tempus huius reliquie in eam essent à S. Aldrico deportata.